

Valtioneuvoston asetus elintarvikevalvonnasta

TIIVISTELMÄ

Valtioneuvoston asetus elintarvikevalvonnasta (420/2011), jäljempänä *elintarvikevalvonta-asetus (420/2011)*, korvataan kokonaan uudella asetuksella valvonta-asetuksen (EU) 2017/625 ja sen nojalla annettujen komission asetusten (EU) 2019/624 ja (EU) 2019/627, elintarvikelain (23/2006) muutoksen (1397/2019) sekä eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain (29/2000) muutoksen (2019/1112) vuoksi. Tässä yhteydessä on otettu huomioon myös komission asetus (EU) N:o 210/2013 ituja tuottavien alkutuotantopaikkojen hyväksymisestä.

Elintarvikelain muutoksessa kumottiin omavalvontasuunnitelmaa edellyttävä lain 20 §:n, mistä aiheutui muutostarvetta elintarvikehuoneistoista tehtäviin ilmoituksiin ja laitosten hyväksymishakemuksiin omavalvontasuunnitelman osalta. Valvonta-asetuksen ja sen nojalla annettujen komission asetusten vuoksi virallisia tehtäviä suorittavien henkilöiden pätevyysvaatimuksia on päivitetty. Asetuksessa on myös otettu huomioon eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 7 §:n muutoksen mahdollistama eläinlääketieteen opiskelijoiden toimiminen virkaeläinlääkäriin sijaisena teurastamossa. Valvonnan yhdenmukaistamiseksi asetukseen on lisätty säännökset itujen alkutuotantopaikkojen hyväksymisestä ja ehdollisesta hyväksymisestä.

Koska lähes kaikkia elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) pykälää on tarpeen muuttaa, koko asetuksen uusiminen on järkevää. Tässä yhteydessä otetaan käyttöön eläinlääkäriin ja tarkastuseläinlääkäriin sijasta valvonta-asetuksen mukainen termi virkaeläinlääkäri.

Asetus tulee voimaan 20.2.2020.

TAUSTAA

Muutoksen taustalla on elintarvikelain muutos (1397/2019), eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain muutos (2019/1112) sekä EU-lainsäädännön muutokset.

LAINSÄÄDÄNTÖ

EU-lainsäädäntö

Viranomaisvalvonnasta säädetään virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, jäljempänä *valvonta-asetus*.

Valvonta-asetuksella kumottiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004 rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta.

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden virallista valvontaa suorittavien henkilöiden pätevyysvaatimuksista säädetään lihantuotantoa koskevan virallisen valvonnan suorittamista sekä elävien simpukoiden tuotanto- ja uudelleensijoitusalueita koskevista erityissäännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 nojalla annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/624, jäljempänä *komission delegoitu asetus (EU) 2019/624*.

Maito- ja ternimaitotiloja valvovien viranomaisten koulutusvaatimuksista säädetään ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan suorittamista koskevista yhdenmukaisista käytännön järjestelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 mukaisesti ja komission asetuksen (EY) N:o 2074/2005 muuttamisesta virallisen valvonnan osalta annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2019/627, jäljempänä *komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/627*.

Elintarviketoiminnan rekisteröinnistä ja hyväksymisestä sekä omavalvontaa ja sen kirjaamista koskevista vaatimuksista säädetään elintarvikehygieniasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 852/2004, jäljempänä *yleinen elintarvikehygieniasetus*.

Ituja tuottavien alkutuotantopaikkojen hyväksymisestä säädetään komission asetuksessa (EU) N:o 210/2013 iduntuotantolaitosten hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 mukaisesti.

Kansallinen lainsäädäntö

Elintarvikevalvonta-asetuksella (420/2011) säädetään elintarvikehuoneistoja koskevista ilmoituksista ja niiden käsittelystä sekä laitosten hyväksymishakemuksista ja -päätöksistä. Asetuksella säädetään lisäksi eräistä viranhaltijoiden kelpoisuusehdoista sekä kielitaitovaatimuksista.

TAVOITTEET JA VAIKUTUKSET

Elintarvikevalvonta-asetuksen uusimisen tarkoituksena on ottaa huomioon elintarvikelain, eläinlääkärinammattin harjoittamisesta annetun lain ja EU-lainsäädännön muutokset. Elintarvikelaissa oleva erillistä omavalvontasuunnitelmaa ja alkutuotannon kirjallista omavalvonnan kuvausta koskevien vaatimusten poistuminen keventää toimijoiden hallinnollista taakkaa. EU-lainsäädännön pätevyysvaatimuksia koskevat säännökset mahdollistavat eläinlääketieteen opiskelijoiden toimimisen virkaeläinlääkärin sijaisena teurastamossa, mikä helpottaa virkaeläinlääkärin sijaisjärjestelyjä. Lisäksi EU-lainsäädäntöä on muutettu siten, että myös muut kuin virkaeläinlääkärit voivat valvoa leikkaamoiden toimintaa, mikä joustavoittaa valvonnan järjestämistä. Itujen tuotantoa harjoittavien alkutuotannon toimijoiden hyväksymistä koskevat säännökset yhdenmukaistavat valvontaa. Lisäksi EU-terminologian käyttöönotto osaltaan selkeyttää lainsäädäntöä.

VALMISTELU

Asetusehdotusta on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä, yhteistyössä Ruokaviraston ja Lapin aluehallintoviraston kanssa.

Asetusehdotus oli kelpoisuusvaatimusten osalta kansallisella lausuntokierroksella 10.4.-24.5.2019 yhdessä toisen säädösehdotuksen kanssa (asianumero 652/01.01/2019, <https://mmm.fi/lausunnolla>). Lausuntoja saatiin määräajassa yhteensä 11 kappaletta seuraavilta tahoilta: valtionvarainministeriö, Paliskuntain yhdistys, Ruokavirasto, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Suomen Eläinlääkäriliitto ry, Suomen Tarkastuseläinlääkäriyhdistys ry, Eläinlääkärihygieenikkojen yhdistys ry, Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry, Elintarviketeollisuusliitto ry ja Agronomiliitto ry.

Lausunnoissa esitettyjä muutoksia pääosin kannatettiin. Leikkaamon valvojen pätevyysvaatimusten osalta Elintarviketeollisuusliitto ja Agronomiliitto katsoivat, että valvonta-asetuksen mukaiset pätevyysvaatimukset olisivat riittävät. Aluehallintovirastoja ja eläinlääkäreiden järjestöjä edustavissa lausunnoissa puolestaan pidettiin tärkeänä, että leikkaamojen valvoilta edellytettäisiin eläinlääkärin pätevyyttä. Ehdotettu pykälän sisältö säilytettiin ennallaan.

Asetusehdotus oli alkutuotannon ja elintarvikehuoneistojen ilmoitus- ja hyväksymismenettelyjä koskevien kohtien osalta kansallisella lausuntokierroksella 24.10.-30.11.2019 yhdessä kahden muun asetusehdotuksen kanssa (asianumero 1603/01.02/2019, <https://mmm.fi/lausunnolla>). Lausuntoja saatiin määräajassa yhteensä 12 kappaletta seuraavilta tahoilta: Sosiaali- ja terveysministeriö, Ruokavirasto, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Itä-Suomen aluehallintovirasto, Helsingin yliopiston eläinlääketieteellinen tiedekunta, Eläinlääkärihygieenikkojen yhdistys ry, Suomen Eläinlääkäriliitto, Matkailu- ja Ravintolapalvelut ry, Päivittäistavarakauppa ry, Kalankasvattajaliitto, Paliskuntain yhdistys ja Suomen Metsästäjäliitto.

Lausunnoissa esitettyjä muutoksia pääosin kannatettiin. Lausuntojen perusteella asetusehdotusta muutettiin ilmoituksissa ja hyväksymishakemuksissa edellytettyjen omavalvontaa koskevien tietojen osalta.

VOIMAANTULO

Asetus tulee voimaan 20.2.2020.

YLEISPERUSTELUT

Elintarvikelain muutoksen johdosta tehtävät muutokset

Elintarvikelain 20 § edellytti, että elintarvikealan toimijalla alkutuotantopaikkoja lukuun ottamatta on oltava kirjallinen omavalvontasuunnitelma. Edellä mainittu 20 § kumottiin lailla (1397/2019) ja samalla muutettiin omavalvontaa koskevaa 19 §:ää. Vaikka erillistä omavalvontasuunnitelmaa ei enää vaadita, elintarvikealan toimijalla on oltava järjestelmä, jonka avulla toimija tunnistaa ja hallitsee toimintaansa liittyvät vaarat ja varmistaa, että elintarvike sekä sen käsittely, alkutuotantopaikka ja elintarvikehuoneisto ja niissä harjoitettu toiminta täyttävät niille elintarvikemääräyksissä asetetut vaatimukset. Lain edellyttämä järjestelmä voi olla esimerkiksi elintarviketurvallisuusjärjestelmä tai laadunhallintajärjestelmä. Myös Ruokaviraston arvioimia hyvän käytännön ohjeita tai jopa toimijan omia työohjeita voi pienimuotoisen toiminnan yhteydessä pitää lain edellyttämänä järjestelmänä. Omavalvonnan tulokset tulee edelleen kirjata riittävällä tarkkuudella siten, että kirjausten perusteella valvoja

voi saada tiedot valvonnan kannalta olennaisista asioista. Omavalvonnan kirjaamisvaatimuksista säädetään myös yleisessä elintarvikehygienia-asetuksessa.

Elintarvikelaian muutoksen vuoksi laitoksen hyväksymishakemuksessa ja ilmoitetun elintarvikehuoneiston ilmoituksessa samoin kuin ituja tuottavan alkutuotantopaikan hyväksymishakemuksessa ei enää edellytetä omavalvontasuunnitelmaa, vaan kuvausta omavalvonnasta.

EU-lainsäädännön muutosten johdosta tehtävät muutokset

Komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/624 on säädetty virkaeläinlääkäreiden, virallisten avustajien ja muun viranomaisen palveluksessa olevan henkilökunnan kelpoisuusvaatimuksista. Vaatimukset on laadittu lähinnä lihantarkastusta sekä teurastamoiden ja leikkaamoiden valvontaa varten. Jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus poiketa kelpoisuusvaatimuksista sellaisten henkilöiden osalta, jotka valvovat osa-aikaisesti pienteurastamoita tai maidontuotantotiloja taikka suorittavat teurastamoon lähetettävien elävien eläinten tarkastuksia (*ante mortem* -tarkastus) alkuperätilalla. Asetuksessa on hyödynnetty kyseistä mahdollisuutta.

Aiemmin EU-lainsäädäntö edellytti leikkaamoiden valvojilta virkaeläinlääkäriin pätevyyttä. Valvonta-asetuksen myötä tämä rajoitus poistui ja leikkaamoita voi valvoa muukin viranomaisen palveluksessa oleva henkilö, joka täyttää komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/624 kelpoisuusehdot. Asetuksessa leikkaamon valvojalta edellytetään lisäksi korkeakoulututkintoa.

Komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/624 mukaan jäsenvaltiot voivat sallia, että eläinlääketieteen opiskelijat, jotka ovat suorittaneet virkaeläinlääkäriltä edellytetyt opinnot, voivat toimia teurastamossa virkaeläinlääkäriin sijaisena edellyttäen, että vähintään yksi virkaeläinlääkäri on paikalla samanaikaisesti. Tästä on kansallisesti säädetty eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain 7 §:ssä. Asetuksessa on sijaisina toimiville opiskelijoille annettu poikkeus virkaeläinlääkärien sijaisia koskevasta yleisestä kelpoisuusvaatimuksesta, joka edellyttää oikeutta toimia laillistettuna eläinlääkäriinä.

Kananmunapakkaamoiden valvontaa suorittavien viranomaisten pätevyysvaatimuksista ei ole säädetty EU-lainsäädännössä. Kansallisen salmonellavalvonnan toimivuuden vuoksi on kuitenkin välttämätöntä säilyttää valvontavastuu edelleen kunnan virkaeläinlääkäriillä.

Kansallisessa lainsäädännössä käytetty EU-lainsäädännöstä poikkeava terminologia on vaikeuttanut EU-lainsäädännön ymmärtämistä. Elintarvikehygienia-asetusten uusimisen yhteydessä terminologia mahdollisuuksien mukaan muutetaan vastaamaan EU-termistöä. Siten elintarvikevalvonta-asetuksessa (420/2011) käytettyjen termien eläinlääkäri ja tarkastuseläinlääkäri sijasta tässä asetuksessa käytetään valvonta-asetuksen termiä virkaeläinlääkäri. Valvonta-asetuksen määritelmän mukaan virkaeläinlääkäri voi olla myös muu kuin viranomaisen palveluksessa oleva eläinlääkäri, esimerkiksi elintarvikelaian 30 §:n mukaisesti Ruokaviraston valtuuttama eläinlääkäri, joka voi suorittaa *ante mortem* -tarkastuksen alkuperätilalla.

Ituja tuottavien alkutuotantopaikkojen hyväksymisestä on säädetty jo vuonna 2013 komission asetuksessa (EU) N:o 210/2013. Valvonnan yhtenäistämiseksi asetukseen on sisällytetty itujen alkutuotantopaikkojen hyväksymishakemusten ja hyväksymispäätösten tarkempi sisältö.

YKSITYISKOHTAINEN SISÄLTÖ

1 § *Soveltamisala*

Pykälän sisältö vastaa pääosin elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 1 §:n sisältöä. Itujen alkutuotantoa koskevien uusien 3 §:n ja 9 §:n :n lisäämisen vuoksi pykälään on lisätty maininta itujen alkutuotantopaikan hyväksymishakemuksesta sekä hyväksymispäätöksestä.

Elintarvikelain 30 §:n mukaan Ruokavirasto voi valtuuttaa tarvittaessa muun kuin Ruokaviraston tai kunnan palveluksessa olevan eläinlääkärin tekemään *ante mortem* -tarkastuksen alkutuotantopaikalla. Koska asetuksen 11 §:ssä mainitut virkaeläinlääkärit, jotka tekevät *ante mortem* -tarkastuksia teurastamon ulkopuolella, voivat olla edellä mainittuja Ruokaviraston valtuuttamia virkaeläinlääkäreitä, asetuksessa ei enää säädetä viranhaltijoiden kelpoisuusehdoista vaan virkatehtävissä edellytetyistä kelpoisuusvaatimuksista.

2 § *Ilmoitus alkutuotantopaikasta*

Pykälän sisältö vastaa elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 2 §:n sisältöä.

3 § *Itujen alkutuotantopaikan hyväksymishakemus*

Komission asetuksessa (EU) N:o 210/2013 säädetään, että itujen alkutuotantopaikat on hyväksyttävä. Siksi asetukseen on lisätty uusi 3 § koskien itujen alkutuotantopaikan hyväksymistä. Hyväksymishakemuksessa edellytettävät asiat ovat vastaavat kuin mitä edellytetään ilmoitetuilta elintarvikehuoneistoilta. Lisäksi hakemukseen on liitettävä pohjapiirros, josta ilmenevät tilat ja niiden käyttötarkoitus sekä kalusteiden ja laitteiden sijoittelu.

Uuden 3 §:n lisäämisen johdosta asetuksen pykälien numerointi ei vastaa elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) numerointia.

4 § *Ilmoitus elintarvikehuoneistosta*

Elintarvikelain muutoksella (1397/2019) on kumottu omavalvontasuunnitelmaa edellyttävä lain 20 §. Elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 3 pykälän 1 momentin 6 kohdassa vaaditaan ilmoitukseen sisällytettävän tieto omavalvontasuunnitelmasta. Erillistä omavalvontasuunnitelmaa ei enää voida vaatia. Ilmoitukseen on kuitenkin sisällytettävä kuvaus omavalvonnasta eli vapaamuotoinen selvitys siitä, kuinka toimija aikoo varmistaa käsittelemiensä elintarvikkeiden turvallisuuden.

Muulta osin pykälän sisältö vastaa elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 3 §:n sisältöä.

5 § *Laitoksen hyväksymishakemus*

Pykälään on tehty vastaava omavalvontaa koskeva muutos kuin 4 §:ään. Erillisen omavalvontasuunnitelman toimittamisen sijasta laitostoimijan olisi liitettävä hakemukseen kuvaus omavalvonnasta. Muutoin pykälän sisältö vastaa elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 4 §:n sisältöä.

6 § *Elintarvikehuoneiston ilmoituksen käsittely*

Pykälään on tehty ainoastaan tekninen muutos, jossa sana Elintarviketurvallisuusvirasto on muutettu sanaksi Ruokavirasto. Muutoin pykälän sisältö vastaa elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 5 §:n sisältöä.

7 § *Ehdollinen hyväksyminen*

Pykälään on lisätty maininta, että laitoksen lisäksi itujen alkutuotantopaikan voi hyväksyä ehdollisesti.

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 kumoutumisen vuoksi viittaus kyseiseen asetukseen on korvattu viittauksella valvonta-asetuksen 148 artiklan 4 kohtaan, jossa säädetään elintarvikehuoneiston ehdollisesta hyväksymisestä.

8 § *Laitoksen hyväksymistä koskeva päätös*

Pykälän otsikkoa on selvennetty, koska pykälässä on kyse laitoksen hyväksymisestä, eikä 9 §:n mukaisesta itujen alkutuotantopaikan hyväksymispäätöksestä.

2 momentista on poistettu tarpeettomana lause, jonka mukaan Elintarviketurvallisuusvirasto antaa hyväksymisen yhteydessä laitokselle hyväksymisnumeron. Numeron antamisesta säädetään jo elintarvikelain 83 §:n 1 momentissa.

Muutoin pykälän sisältö vastaa elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 7 §:n sisältöä.

9 § *Itujen alkutuotantopaikan hyväksymispäätös*

Asetukseen on lisätty uusi 9 §, jossa on listattu itujen alkutuotantopaikan hyväksymispäätökseen kirjattavat asiat. Itujen alkutuotantopaikkojen hyväksymispäätökseen kirjataan pääsääntöisesti samat asiat kuin 8 §:ssä olevaan laitoksen hyväksymispäätökseen.

10 § *Leikkaamon ja kananmunanpakkaamon valvontaa koskevat kelpoisuusvaatimukset*

Pykälä ja sen otsikko on muutettu siten, että ne koskevat ainoastaan leikkaamojen ja kananmunanpakkaamojen valvontaa. Maidontuotantotilojen sekä teurastamojen, poroteurastamojen ja riistan käsitteilylaitosten valvontaa koskevat kelpoisuusvaatimukset sisältyvät 11 §:ään.

Koska EU-lainsäädäntö ei enää edellytä, että ainoastaan virkaeläinlääkäri voi valvoa leikkaamoa, sitä ei edellytetä myöskään kansallisessa lainsäädännössä. Siksi leikkaamojen valvojan kelpoisuusvaatimuksia on muutettu siten, että vaatimuksena ei enää ole eläinlääkärin pätevyys, vaan soveltuva korkeakoulututkinto sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/624 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ammattipätevyys.

Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/627 49 artiklan mukaan maidontuotantotiloja valvoo virkaeläinlääkäri, joten kansallisesti ei enää tarvitse määritellä valvonnan suorittavaa viranomaista.

Kananmunanpakkaamon valvontavastuu säilyy kunnan virkaeläinlääkärillä kuten nykyisinkin.

11 § Teurastustoimintaa tai maitotiloja valvovan virkaeläinlääkärin ammattipätevyyttä koskevat kelpoisuusvaatimukset

Pykälän otsikkoa on muutettu, sillä pykälässä säädetään myös maitotiloja valvovien virkaeläinlääkäreiden kelpoisuusvaatimuksista, ei ainoastaan teurastamoita valvovien virkaeläinlääkäreiden kelpoisuudesta. Elintarvikevalvonta-asetuksessa (420/2011) käytettyjen termien eläinlääkäri ja tarkastuseläinlääkäri sijasta tässä asetuksessa käytetään valvonta-asetuksen mukaista termiä virkaeläinlääkäri.

Pykälän 1 momentin vaatimus eli oikeus toimia laillistettuna eläinlääkärinä vastaa elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 8 a §:n 1 momenttia, mutta 10 §:n muuttamisesta johtuen virkatehtävät, joihin kelpoisuusvaatimus liittyy, määritellään suoraan tässä momentissa eikä enää viittaussäännöksen kautta. Kelpoisuusvaatimusten piiriin on lisätty maitotiloja valvovat virkaeläinlääkärit. Leikkaamoiden valvontaa koskevat kelpoisuusvaatimukset on sisällytetty 10 §:ään, eikä niistä siten säädetä tässä pykälässä.

Pykälän 2 momentissa oleva viittaus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 854/2004 säädettyyn ammattipätevyyteen on muutettu viittaukseksi komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/624 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ammattipätevyyteen. Momentissa on säädetty kuten aiemminkin, että eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon suorittaneiden katsotaan hankkineen mainitun ammattipätevyyden osana opintojaan. Muilta osin pätevyyden arvioi Ruokavirasto. Arviointiin sovellettavien säännösten osalta momentissa viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 säännösten sijaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/624 liitteessä II olevan I luvun säännöksiin.

Pykälän 3 momentissa säädetään, että 2 momentissa tarkoitettua erityistä pätevyyttä ei edellytetä virkaeläinlääkäriltä, jonka tehtäviin kuuluu vain ajoittain valvoa pienten yritysten harjoittamaa toimintaa tai maitotiloja taikka suorittaa teurastamon ulkopuolella *ante mortem*-tarkastuksia. Elintarvikevalvonta-asetuksessa (420/2011) poikkeus oli rajattu koskemaan ainoastaan pienten poroteurastamoyritysten valvoja. Pykälässä on hyödynnetty täysimääräisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/624 13 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat poiketa 2 momentissa tarkoitetuista pätevyysvaatimuksista yllä mainituilta osin.

Pykälän 4 momentin mukaan pykälässä säädetty kelpoisuusvaatimukset koskevat myös viransijaisia. Tämä vaatimus sisältyi teurastamoja valvovien virkaeläinlääkäreiden osalta elintarvikevalvonta-asetuksen (420/2011) 8 a §:n 1 momenttiin, jonka mukaan kelpoisuusvaatimukset koskevat virkasuhteita, eivät pelkästään virkoja. Koska eläinlääkärinammattin harjoittamisesta annetun lain (29/2000) 7 §:ään on kuitenkin lisätty säännökset, jotka koskevat eläinlääketieteen opiskelijoiden oikeutta toimia tilapäisesti teurastamossa virkaeläinlääkärin tehtävissä, nämä säännökset on otettu huomioon viittaussäännöksen avulla.

12 § Teurastustoimintaa valvovan virkaeläinlääkärin kielitaitoa koskevat kelpoisuusvaatimukset

Pykälän otsikkoa on muutettu siten, että tarkastuseläinlääkärin sijasta käytetään EU-lainsäädännön termiä virkaeläinlääkäri. Kelpoisuusvaatimus koskee nykyiseen tapaan teurastamon, poroteurastamon tai

riistan käsittelylaitoksen valvontaa ja lihantarkastusta suorittavia valtion palveluksessa olevia virka-
eläinlääkäreitä.

Pykälän 2 momentissa oleva informatiivinen viittaussäännös kunnallisten viranomaisten henkilöstöltä
vaadittavaa kielitaitoa koskevaan lainsäädäntöön säilyy samana kuin elintarvikevalvonta-asetuksen
(420/2011) 8 b §:ssä.